

1. Transcendiranje kao zalaženje s onu stranu običnih, zemaljskih stanja svesti, s onu stranu naših običnih svakodnevnih iskustava, rezonovanja, percepcije, kao proširenje svesti do kosmičkih razmera ili kosmičkih uvida, u tom smislu se i govori o postizanju kosmičke svesti.

2. Teško je takvu tajanstvenost ili nesvakidašnjost i opisati, a kamoli imati pouzdane orijentire i za uočavanje, ako je ikako moguće, postignutosti takvog stanja kod drugih, takođe ni kod nas samih.

3. Što je neko stanje teže definisati i teže mu odrediti jasne kriterijume prepoznavanja – to je šire polje za samoobmane, za obmanjivanje drugih, za manipulacije, te transcendiranje o kojem se govori u mnogim duhovnim delima i duhovnostima realno može značiti sve i svašta, a i ništa.

4. Proboj, u svesti, zemaljskog Karantina-Pakla-Zatvora, samooslobađanje i nadjačavanje sila koje ih čine i održavaju – takođe mora da pati od neodređenosti, kao i većina apstrakcija, ali, videće se, u ovom slučaju imamo konkretnije ciljeve i kriterijume.

5. Interakcija, sprega, Ravnoteža spoljašnjeg i unutrašnjeg trebalo bi da budu aksiom koji se ne dokazuje: sve dok smo vezani za telo, moramo ga hraniti, moramo nabavljati hranu, čemu sledi ceo niz aktivnosti koje čine naše funkcionisanje u spoljašnjem; međutim, telo bez duha i unutrašnjeg – samo je sklop minerala (R. Štajner); sa isključivim fokusom na spoljašnjem osiromašuje nam, odumire duh, unutrašnje.

6. Sa pravom interakcijom i spregom, Ravnotežom spoljašnjeg i unutrašnjeg: pomaci i postignuća u jednom domenu (spoljašnje ili unutrašnje) prelivaju se na drugi domen, drugi domen mu „uzvraća“, i tako se zatvara plodotvorni krug.

7. Postignuća u jednom domenu, koja se nisu reflektovala, bilo ospoljila, bilo internalizovala, na

drugom domenu – znak su za uzbunu, znak da nema prave interakcije, sprege, Ravnoteže, znak su da tu „nešto ne štima“.

8. Transcedencija u pravom smislu mora biti nešto mnogo, mnogo više od nekakvog pukog izleta u predele s onu stranu običnih ljudskih stanja i iskustava, mnogo više od nekakvog, da uzmemo analogiju – izleta do astrala, u famoznim „astralnim putovanjima“.

9. Transcedencija u pravom smislu mora biti nešto mnogo više od stanja koje se ekskluzivno postiže kada smo u nekom svom kutku (ili ašramu) za bavljenje duhovnošću, dok izvodimo neku od duhovnih vežbi(ca).

10. Ako se ona zaista postigne – onda je sveprožimajuća i trajna karakteristika našeg svakodnevnog funkcionisanja, onda znači da smo kao kroz kvantni skok postigli viši kvalitet svog uma-duha-tela.

11. Mnogo više od nekakvog pukog izleta s onu stranu običnih ljudskih stanja i iskustava: i u smislu našeg doticaja, trajnog kontakta sa spoljašnjim-unutrašnjim energijama i moćima, sa sveprožimajućim Duhom, svejedno kako da tu posebnost doticaja ili kontakta nazovemo.

12. Naivno je zamišljati, ili drugima tumačiti, kako se takve „ekskurzije“ mogu izvoditi bez vidljivih posledičnih, pozitivnih, grandioznih manifestacija i u spoljašnjem.

13. Ili, iskazano u varijanti nadilaženja, nadjačavanja u sebi sila Karantina-Pakla-Zatvora: to samooslobađanje mora da znači i aktiviranje velikih sopstvenih moći, moći koje svako od nas nosi zapretane i zaključane u sebi.

14. U smislu u kojem i Isus objašnjava (u nepriznatim jevanđeljima): „i vladaće nad svime“, odnosno: ko aktivira takvu moć u sebi, „i kada kaže planini: ‘Pomeri se!’, pomeriće se“.

15. Naravno, takav neko, ko je ostvario u pravom smislu transcedenciju, i preko nje ostvario u

sebi-kroz sebe kontakt sa energijama i moćima koje su van ovih zapretanih okvira u kojima živimo kao tzv. obični ljudi, neće da vlada drugima u smislu u kojem se to u postojećem svetu ima u vidu, već će – vladati telom i uslovima u kojima živi; takođe, nije mu potrebno da bukvalno pomera planine, ali – da sam po sebi, sam od sebe bude jezgro nekakvih viših vibracija unutar sveta nižih vibracija, što znači i viši tip funkcionisanja samog njegovog tela, i njegovog funkcionisanja u ovom svetu.

16. Jednostavno, po principu interakcije i sprege unutrašnjeg i spoljašnjeg, takav neko, kome uistinu pođe za rukom transcedencija ovog Karantina-Pakla-Zatvora – postaje natčovek u plemenitom smislu, u smislu čoveka Novog doba. Ne zato što on teži moćima, već što one dolaze kao prirodno prelivanje blagodeti transcedencnije i na spoljašnje.

17. A kako su se te blagodeti transcedencije ospoljavale, manifestovale kod prosvetljenih našeg doba (da ne zalazimo u dalju i ne baš najjasniju nam prošlost)?

18. Jedan prosvetljeni je nakon saobraćajne nesreće imao do kraja života jake bolove u nogama, jedva se kretao, na kraju su morali da ga nose. Malo kompromitujuće za nekoga ko je tvrdio da sam Bog govori kroz njega!

19. Drugi prosvetljeni je bio nekoliko godina pre dosta rane smrti vrlo krhkog zdravlja, treći, koji jeste dočekao dublju starost – nekoliko meseci pred smrt je proveo na bolničkim aparatima, četvrtom su od predoziranosti meditacijom bukvalno atrofirali mišići nogu.

20. Ima prosvetljenih našeg doba koji su debeljuškasti, i onih koji su toliko mršavi, da se jedva kreću.

21. Ova zapažanja bi bila neumesna kada bi se odnosila na nas, obične i neprosvetljene. Međutim, mi ovde tragamo za orijentirima: hoćemo li nekome verovati na reč da je postizao ili postigao transcedenciju, ili za nju moraju postojati jasniji i ubedljiviji signali, manifestacije.

22. Niko ne očekuje da prosvetljeni, oni kojima je transcendiranje ovog sveta kao „dobar dan“, budu kao sportisti i manekeni, da budu supermeni, ali, jedno očiglednije prelivanje unutrašnje

snage duha i harmonije, te kontakata sa „Sebstvom“, „sveprožimajućim Duhom“ ili nekim energijama i suštinama s onu stranu našeg običnog iskustva – prelivanje na spoljašnje, na stanje i funkcionisanje tela, na uslove u kojima žive, na okruženje, zaista se opravdano očekuju.

23. Prelivanje na uslove u kojima žive: ako neprosvetljenim tajnašima polazi za rukom da ostvare i fascinantne rezultate u spoljašnjem (nažalost, uz potpuno uranjanje svesti u spoljašnje), i to bez velike snage duha, tek bi bila šala da samo optimalne uslove za život sebi kreiraju ili privuku oni koji imaju ili se smatra da imaju veliku snagu duha.

24. Takođe, ovakav, u plemenitom i uzvišenom smislu natčovek – neće bežati od mase, u divljinu, u manastire i ašrame, daleko od naseljenih mesta, da ga ne bi gruvale vibracije mase i grubosti savremene civilizacije.

25. Tačno je da oni opako gruvaju svakoga ko počne da izdiže svoje vibracije, ali – gruvaju do trenutka dok ne ostvari transcedenciju ili proboj u sebi-kroz sebe-oko sebe Karantina-Pakla-Zatvora. Kada to učini, nadjačao ih je, i može da se udalji iz loših uslova – ne zato što se njih plaši, što ga ugrožavaju, što ga degradiraju, već što mu naprosto nisu prijatni. Može da ostane, može da ode, ali mu je prijatnije da ode.

26. A tek je naivnost, ili nekritički prihvaćena nečija podvala, da se transcedencija izvodi nekakvom duhovnom metodom! Pa bila to meditacija, dubinsko opuštanje, joga, mantranje, kontrola ili zaustavljanje disanja ili nešto deseto.

27. Transcedencija je grandiozni poduhvat u kojem su ove ili slične metode samo kamenčići u mozaiku.

28. Čak još ne možemo da se usudimo da tvrdimo kako imamo rešenu enigmu (možda smo tek na tragu rešenja) našeg unutrašnjeg nadjačavanja teških i zlokobnih uticaja sila koje vladaju planetom, uticaja najpre na našem unutrašnjem planu. A tek smo daleko od rešene enigme ako se u takvom poduhvatu oslanjamo samo na jednu metodu ili uži krug nekakvih postupaka.

29. Brojniji faktori i složenija duhovna strategija su u pitanju.

Preneseno sa: https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/12/13-transcedencijom-do-natcoveka/